

A jó Simor András

2011 december 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A franciák vélhet?en nem sokat tudnak a visszaes? milliárdos üzletember Simor Andrásról, azt azonban biztosan, hogy jó ember és szociálisan hiperérzékeny bankár. Azok a franciák legalábbis ezt gondolják róla, akik a Le Monde-ot olvassák rendszeresen.

A lap bécsi tudósítója, Joelle Stoltz a november 18-i számban ugyanis arról tájékoztatta olvasóit, hogy a kormánnyal ellentétben a Magyar Nemzeti Bank (MNB) elnöke szívén viseli a kiszolgáltatott hajléktalanok problémáit. Forintbriketteket ajánl fel az ?ket támogató szervezeteknek, hogy azzal f?tsenek.

A forintbrikett érdekes dolog. Arról tanúskodik, hogy a bankban a kizárólag az inflációval tör?d?, ezért tétlenségre kárhoztatott pénzügyi szakemberek tele vannak energiával és ötletekkel. A készpénzforgalomban elhasználódott bankjegyeket az MNB korábban begy?jtötte és megsemmisítette. Pár éve valaki a homlokára csapott, hogy a jegybanknak a gazdaságra oly káros tevékenysége mellett nem ártana valami jót is csinálni, és akkor kitaláltak egy – többr?l legalábbis nem tudunk – jótettet.

A megsemmisítend? papírpénz egy részét apró cafatokra vagdaltatják, tégla nagyságúra és formájúra összepréseltetik – ez a forintbrikett –, s mivel szakért?k kiszámolták, hogy ennek f?t?értéke a barnaszénével megegyez?, nem megsemmisítik, hanem szociális intézményeknek adják oda, f?teni. Amelyek természetesen boldogok az ingyentüzel?t?l, s ilyenkor eszükbe sem jut, hogy úgy a hazai vállalkozások ellehetetlenüléséért, mint a hajléktalanok nyomoráért mekkora mértékben felel?s a bank már évtizedek óta.

A Le Monde Simortól ájuldozó riportere valószín?leg nem tud róla, de a bank dolgozói azt is érzékelik, hogy az elnök a hajléktalanok mellett a munkahelyi légkörre is komoly figyelmet szentel. Az összepréselt bankjegyeket nemcsak f?tésre pazarolja, hanem kedves és vicces ajándékok is készülnek bel?lük, amelyekkel magukat, családtagjaikat vagy vendégeiket boldogíthatják a dolgozók. És persze megjelentek az újabb és újabb ötletek. Ma már két forintbrikettekb?l „öntött” ül?garnitúra is készült, amelyek arra várnak a hivatal folyosóin, hogy a komoly országrombolás gondjai mellett a monetáris titkok tudói megpihenjenek rajtuk.

Ilyen fölösleges kellékek persze másutt is találhatók a nemzeti intézményben. Vegyünk csak egyetlen példát a sok közül. Simor a 25 f?s kommunikációs stábja mellett havi 1,8 millió forintért tart még egy kommunikációs tanácsadót. Braun Róbertet a bankon belül is olyan jelenségként értékelik, mint a forintbrikettfotelt: vicces pazarlás. Talán nem emlékszik mindenki Braunra, a kommunikációs zsongl?rre, ezért felidézek egy esetet. ? volt az, aki a Medgyessy-kormányt képviselve egy médiatanácskozást baráti társaságnak képzelve azzal büszkélkedett, hogy választási kampányában blöffölt az MSZP, amikor 800 kilométernyi autópálya megépítésér?l papolt, mert az els? pillanattól kezdve mindenki tudta, hogy az nem lehetséges. Kerekedett is bel?le hatalmas botrány. Nos, Braun

jelenlegi teljesítményér?l nincsenek értékelhet? adatok. Szóban folyt minden, s a számvev?széki ellen?rzés szerint sokszor úgy volt jelen értekezleteken és megbeszéléseken a szakember, hogy elvileg be sem lépett az épületbe. S tegyük hozzá még egyszer, havonta majdnem kétmillió forintért volt láthatatlan.

Itt, a cikk végén talán kézenfekv? az olvasóknak az a megállapítás, hogy az adófizet?k pénzéb?l Braun Róbertnek fölöslegesen kiutalt fizetését még jó néhány szociális intézményben fel lehetne használni. És akkor a Le Monde riportere velünk együtt csodálkozhatna Simor András végtelen jóságán.

D. Horváth Gábor- mno.hu

Ajánló